

Käesolev lisa oli üldplaneeringu koostamise lähtekohtade aluseks.

LISA 3. KEHTIVAD PIIRANGUD (SEISUGA 04.06.2021)

SISUKORD

1.1	SISSEJUHATUS.....	2
1.2	MÄLESTISTE KAITSEVÕOND.....	2
1.3	RIIKLIKU KAITSE ALL OLEVATE LOODUSOBJEKTIDE PIIRANGUD	4
1.4	KAITSE ALL OLEVAD TAIME- JA LOOMALIIKIDE LOETELU	5
1.5	NATURA 2000 VÕRGUSTIKUST TULENEVAD PIIRANGUD.....	7
1.6	VEEKOGUDE KAITSE	8
1.7	MAAPARANDUSSÜSTEEMIDEGA SEOTUD NÕUDED	11
1.8	TEE KAITSEVÕOND JA TEE PROJEKTEERIMISE NORMID	13
1.9	RAUDTEE KAITSEVÕOND.....	14
1.10	TEHNOVÕRGU- JA RAJATISE TALUMISKOHUSTUS	15
1.11	TEHNOVÕRKUDE KAITSEVÕNDID	16
1.12	KANALISATSIOONIEHITISTE VEEKAITSENÕUDED JA PUMPLATE KUJAD	19
1.13	PUURKAEVUDE SANITAARKAITSEALA VÕI HOOLDUSALA.....	20
1.14	VÄLISÕHU KVALITEEDI KAITSE	21
1.15	MÜRA TASE.....	22
1.16	JÄÄTMEKÄITLUS	23
1.17	TULEOHUTUSNÕUDED.....	25

1.1 Sissejuhatus

Maa- ja veealade kasutamisel tuleb kinni pidada õigusaktidega kindlaks määratud piirangutest, mida pole üldplaneeringuga leevendatud või täiendavalt piiratud.

Üldplaneeringu kaartidel on kajastatud põhilised kaitsevööndid. Muud piirangud on toodud allolevas peatükis. Selles on esmalt välja toodud piirangut kehtestav seadus või määrus ning piirangu üldiseloom. Täpsemaks piirangute rakendamiseks või nendega põhjalikumalt tutvumiseks on vajalik siin toodud seaduste ja määrustega vahetu tutvumine. Seaduse nimetuse järel on sulgudes toodud viitena seaduse esmane avaldamismärge.

1.2 Mälestiste kaitsevöönd

Alus: *Muinsuskaitseseadus* (RT I, 19.03.2019, 13; 01.01.2021);
Planeerimisseadus (RT I, 26.02.2015, 3; 01.05.2019).

Mälestis on muinsuskaitseseadusega sätestatud korras riigi kaitse alla võetud kultuuri- väärtusega kinnis- või vallasasi, selle osa, asjade kogum, maa-ala või ehituslik kompleks.

Mälestiste liigid on:

- 1) ajaloomälestis;
- 2) arheoloogiamälestis;
- 3) ehitismälestis;
- 4) kunstimälestis;
- 5) ajalooline looduslik pühapaik;
- 6) tehnikamälestis.

Ajaloomälestis on poliitilise ja ühiskondliku protsessi, olulise ajaloosündmuse või silmapaistva ühiskonna- või kultuuritegelasega seotud asi või maa-ala.

Arheoloogiamälestis on inimtegevuse säile, asi või nende kogum ja muud jäljed, mis on kultuurmaastiku ajalise mitmekihilisuse näitajad ja mis annavad teaduslikku informatsiooni inimkonna ajaloo ning inimese suhte kohta looduskeskkonnaga. Arheoloogiamälestise oluline osa on arheoloogiline kultuurikiht.

Ehitismälestis on hoone koos selle interjööri, sealhulgas sisekujunduselementide ja hoone algse funktsiooniga seotud sisseadega, rajatis või ehituslik kompleks, mis on oluline Eesti arhitektuuriajaloo ja ruumilise keskkonna arengu tähistaja ja mitmekesise elukeskkonna hoidja.

Kinnismälestise kaitseks võib kehtestada kaitsevööndi, kaaludes selle vajalikkust ja ulatust kaitsevööndi eesmärkidest lähtudes.

Enne 2008. aasta 19. detsembrist ministri määruse või käskkirjaga mälestiseks tunnistatud asja kaitsevöönd on 50 meetri laiune maa-ala mälestise väliskontuurist või piirist arvates, kui õigusaktis ei ole määratud teisiti.

Kinnismälestise kaitsevööndi eesmärk on tagada:

- kinnismälestise säilimine sobivas ja toetavas keskkonnas ning seda ümbritsevate mälestisega seotud kultuuriväärtuslike objektide ja elementide säilimine;
- kinnismälestise vaadeldavus ja mälestiselt avanevate algupäraste vaadete säilimine;
- kinnismälestist ümbritseva arheoloogilise kultuurikihi säilimine.

Ajaloolise terviku moodustavatele või lähestikku asuvatele mälestistele võib kehtestada ühise kaitsevööndi.

Kinnismälestisi tähistatakse vastava tähisega. Mälestiste tähistamist korraldab amet. Mälestiste tähistamise korra ja tähisel oleva kujutise kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

Riik ja kohaliku omavalitsuse üksused arvestavad oma ülesannete täitmisel kultuuripärandi kui avaliku väärtusega ning teevad omavahel koostööd, et toetada kultuuripärandi säilimist ja kasutuses hoidmist.

Kinnismälestise juurde viivad väljakujunenud teed ja rajad on päikesetõusust päikeseloojanguni avalikuks kasutamiseks ning nende olemasolu korral peab kinnisasja valdaja tagama nimetatud ajal isikute juurdepääsu mälestisele.

Tabel 1. Keila linna kinnismälestiste nimekiri (Kultuurimälestiste riikliku registri andmetel, 24.03.2021. a):

Registri number	Mälestise nimi	Aadress	Liik
17882	Kultusekivi "Orjakivi"	Jõepargi	arheoloogiamälestis
17881	Kindlustatud elamu kultuurikiht	Jõepargi, Linnuse tn 4, Linnuse tn 5, Linnuse tn L1	arheoloogiamälestis
17880	Kalmistu	Surnumäe	arheoloogiamälestis
17879	Asulakoht	Ülejõe tee, Ülejõe tee T1, Ülejõe tee 2, Ülejõe tee 4, Ülejõe tee 10	arheoloogiamälestis
21517	Keila kindlustatud elamu	Jõepargi	ehitismälestis
2757	Keila kirikuaia kabel 6, 19. saj	Keskväljak 1	ehitismälestis
2756	Keila kirikuaia kabel 5, 19.saj.	Keskväljak 1	ehitismälestis
2755	Keila kirikuaia kabel 4, 19.saj.	Keskväljak 1	ehitismälestis
2754	Keila kirikuaia kabel 3, 19.saj.	Keskväljak 1	ehitismälestis
2753	Keila kirikuaia Ohtu mõisa kabel , 19.saj.	Keskväljak 1	ehitismälestis
2752	Keila kirikuaia Väana mõisa kabel, 19. saj	Keskväljak 1	ehitismälestis
2751	Keila kirikuaia piirdemüür väravatega,14.-19.saj.	Keskväljak 1	ehitismälestis
2749	Keila kirik,14.-19. saj	Keskväljak 1	ehitismälestis
27604	Keila kalmistu	Haapsalu mnt 2	ajaloomälestis
27085	Vabadussõja mälestusmärk – Keila algkooli hoone	Pargi tn 2	ajaloomälestis
2750	Keila kirikuaed,14.-19.saj.	Keskväljak 1	ajaloomälestis, ehitismälestis
9	II maailmasõjas hukkunute ühishaud	Haapsalu mnt 2	ajaloomälestis
8	I maailmasõjas hukkunute ühishaud	Haapsalu mnt 2	ajaloomälestis

1.3 Riikliku kaitse all olevate loodusobjektide piirangud

Alus: *Looduskaitseadus*¹ (RT I 2004, 38, 258 7; 01.03.2021);

Loodust kaitstakse looduse säilitamise seisukohalt oluliste alade kasutamise piiramisega, kaitse alla võetud loodusliku loomastiku, taimestiku ja seenestiku isenditega ning kivististega sooritatavate toimingute reguleerimisega ning loodushariduse ja teadustöö soodustamisega. Looduse kaitsel lähtutakse tasakaalustatud ja säästva arengu põhimõtetest, kaaludes iga kord looduskaitse seisukohalt tõhusamate lahenduste rakendamise võimalusi.

Kaitstavad loodusobjektid on:

- kaitsealad;
- hoiualad;
- kaitsealused liigid ja kivistised
- püsielupaigad;
- kaitstavad looduse üksikobjektid;
- kohaliku omavalitsuse tasandil kaitstavad loodusobjektid.

Kaitseala on inimtegevusest puutumatu hoitav või erinõuete kohaselt kasutatav ala, kus säilitatakse, kaitstakse, taastatakse, uuritakse või tutvustatakse loodust. Kaitsealad on:

- rahvuspargid;
- looduskaitsealad;
- maastikukaitsealad.

Kaitsealal, hoiualal, püsielupaigas ja kaitstava looduse üksikobjekti kaitsevööndis ei või ilma kaitstava loodusobjekti valitseja nõusolekuta:

- muuta katastriüksuse kõlvikute piire ega kõlviku sihtotstarvet;
- koostada maakorralduskava ja teostada maakorraldustoiminguid;
- kehtestada detailplaneeringut ja üldplaneeringut;
- lubada ehitada ehitusteatisel kohustusega või ehitusloakohustuslikku ehitist, sealhulgas lubada püstitada või laiendada lautrit või paadisilda;
- anda projekteerimistingimusi;
- anda ehitusluba;
- rajada uut veekogu, mille pindala on suurem kui viis ruutmeetrit, kui selleks ei ole vaja anda vee erikasutusluba, ehitusluba ega esitada ehitusteatisi;
- jahiulukeid lisaõota.

Kaitseala, hoiuala, püsielupaiga ja kaitstava looduse üksikobjekti valitseja on Keskkonnaamet.

Keila linnas asub kaitsealune park Keila mõisa park (Keskkonnaregistri andmetel koodiga KLO1200586). **Kaitsealuse pargi pindala on 16,8 ha.**

Keila linnas on üksikobjektina looduskaitse alla võetud Loigu keerdkadakas (Keskkonnaregistri andmetel koodiga KLO4000366).

Keila linnas asub Keila-Niitvälja püsielupaik. Vastu võetud keskkonnaministri 27.05.2021 määrusega nr 28 „Keila Niitvälja kaitsealuste taimeliikide püsielupaiga

kaitse alla võtmine ja kaitse eeskiri“ (määrus jõustub 11.06.2021). Keila-Niitvälja püsielupaik hõlmab osaliselt Natura 2000 võrgustikku kuuluva Niitvälja loodusala. Keila-Niitvälja püsielupaiga kogupindala on 206,2 ha, selle idapoolne lahustükk on 19,8 ha ja läänepoolne 186,4 ha suurune. Püsielupaigast jääb 37 ha eramaale ja 169,2 ha riigimaale. Keila-Niitvälja püsielupaiga piiritlemisel on lähtutud põhimõttest, et sinna oleks hõlmatud kaitset vajavad kaitsealuste taimeliikide kasvukohaks olevad kooslused ja nende säilimiseks vajalik puhver.

Püsielupaigas kehtiv kaitsekord on kooskõlas looduskaitseadusega ja määruse on sätestatud mõningaid leevendavaid erisusi:

- Inimestel on lubatud viibida, pidada jahti ning korjata marju, seeni ja muid metsa kõrvalsaadusi kõikjal püsielupaigas.
- Püsielupaigas on lubatud kuni 50 osalejaga rahvaürituse korraldamine selleks ettevalmistatud ja püsielupaiga valitseja poolt tähistatud kohas. Rohkem kui 50 osalejaga rahvaürituse korraldamine ja rahvaürituse korraldamine selleks ettevalmistamata ja püsielupaiga valitseja poolt tähistamata kohas on lubatud üksnes püsielupaiga valitseja nõusolekul.
- Püsielupaigas on telkimine lubatud püsielupaiga valitseja nõusolekul. Lõkke tegemine on lubatud püsielupaiga valitseja nõusolekul vaid kaitse-eeskirjaga lubatud töödel.
- Püsielupaigas on püsielupaiga valitseja nõusolekul lubatud olemasolevate maaparandussüsteemide hoiutööd.
- Püsielupaigas on püsielupaiga valitseja nõusolekul lubatud loodusliku veerežiimi taastamine.
- Püsielupaigas on püsielupaiga valitseja nõusolekul lubatud koosluste kujundamine vastavalt kaitse-eesmärgile ja kaitsealuste liikide elutingimuste säilitamiseks vajalik tegevus, kusjuures metsakoosluse kujundamisel on püsielupaiga valitsejal õigus esitada nõudeid raieaja ja tehnoloogia, metsamaterjali kokku- ja väljaveo ning puistu koosseisu ja täiuse kohta.
- Püsielupaigas on püsielupaiga valitseja nõusolekul lubatud poollooduslike koosluste ilme ja liigikoosseisu tagamiseks vajalik tegevus.
- Püsielupaigas on püsielupaiga valitseja nõusolekul lubatud olemasolevate rajatiste hooldustööd. Püsielupaika ei jää hooneid. Olemasolevateks rajatisteks on sihtkaitsevööndis tehnorajatised (näiteks elektriliinid vajavad rikete puhul hooldust) ja metsasihid.

Püsielupaigas on kooskõlas kaitse-eeskirjaga sätestatud erisustega keelatud majandustegevus, loodusvarade kasutamine ning uute ehitiste püstitamine, välja arvatud püsielupaiga valitseja nõusolekul tee, tehnovõrgu rajatise või tootmisotstarbeta rajatise püstitamine püsielupaiga tarbeks või püsielupaigas paikneva kinnistu tarbeks.

1.4 Kaitse all olevad taime- ja loomaliikide loetelu

Alus: *Looduskaitseadus*¹ (RT I 2004, 38, 258 7; 01.03.2021);
Vabariigi valitsuse 20.05.2004 määrus nr 195, *I ja II kaitsekategooriana kaitse alla võetavate liikide loetelu* (RT I 2004, 44, 313; 21.06.2014);
Keskkonnaministri 19.05.2004 määrus nr 51, *III kaitsekategooria liikide kaitse alla võtmine* (RTL 2004, 69, 1134; 07.07.2014);

Keskkonnaministri 01.03.2006 määrus nr 17, *Eesti soojumika püsielupaikade kaitse alla võtmine ja kaitse-eeskiri* (RTL 2006, 24, 424; 09.10.2016).

Liigid võtab I või II kaitsekategooria kaitse alla Vabariigi Valitsus nende loetelu sisaldava määrusega. Need liigid, mille püsielupaigad on looduskaitseaduse § 50 lõike 2 kohaselt automaatselt kaitstud, kuuluvad I kaitsekategooriasse. III kaitsekategooria liigid võtab kaitse alla valdkonna eest vastutav minister (Keskkonnaminister) määrusega.

I kaitsekategooriasse arvatakse:

- liigid, mis on Eestis haruldased, esinevad väga piiratud alal, vähestes elupaikades, isoleeritult või väga hajusate asurkondadena;
- liigid, mis on hävimisohus, mille arvukus on inimtegevuse mõjul vähenenud, elupaigad ja kasvukohad rikutud kriitilise piirini ja väljasuremine Eestis looduses on ohutegurite toime jätkumisel väga tõenäoline.

II kaitsekategooriasse arvatakse:

- liigid, mis on ohustatud, kuna nende arvukus on väike või väheneb ning levik Eestis väheneb ülekasutamise, elupaikade hävimise või rikkumise tagajärjel;
- liigid, mis võivad olemasolevate keskkonnategurite toime jätkumisel sattuda hävimisohtu.

III kaitsekategooriasse arvatakse:

- 1) liigid, mille arvukust ohustab elupaikade ja kasvukohtade hävimine või rikkumine ja mille arvukus on vähenenud sedavõrd, et ohutegurite toime jätkumisel võivad nad sattuda ohustatud liikide hulka;
- 2) liigid, mis kuulusid I või II kaitsekategooriasse, kuid on vajalike kaitseabinõude rakendamise tõttu väljaspool hävimisohtu.

I kaitsekategooria liikide kõikide teadaolevate elupaikade või kasvukohtade kaitse tagatakse kaitsealade või hoiualade moodustamise või püsielupaikade kindlaksmääramisega.

II kaitsekategooria liikide vähemalt 50 protsendi teadaolevate ja keskkonnaregistris registreeritud elupaikade või kasvukohtade kaitse tagatakse kaitsealade või hoiualade moodustamise või püsielupaikade kindlaksmääramisega lähtuvalt alade esinduslikkusest.

III kaitsekategooria liikide vähemalt 10 protsendi teadaolevate ja keskkonnaregistris registreeritud elupaikade või kasvukohtade kaitse tagatakse kaitsealade või hoiualade moodustamise või püsielupaikade kindlaksmääramisega lähtuvalt alade esinduslikkusest.

Piiritlemata II ja III kategooria kaitsealuste liikide elupaikades rakendub isendi kaitse.

Kaitsealuste liikide elupaikade ja kasvukohtade kaitseks moodustatakse püsielupaigad. Püsielupaikades on kaitse-eesmärgiks konkreetsete kaitsealuste liikide

oluliste elupaikade või kasvukohtade säilitamine. Ka kaitsealadel ja hoiualadel kaitstakse ohustatud liike, kuid seal on lisaks liigikaitsele eesmärkidele ka laiemad eesmärgid - kaitstakse ohustatud kooslusi, säilitatakse, kaitstakse, taastatakse, uuritakse või tutvustatakse loodust. Kaitsealade ja hoiualade pindala on reeglina suurem kui püsielupaikadel.

Püsielupaikades on kehtestatud piiranguvööndi või sihtkaitsevööndi kaitsekord.

Eestis on moodustatud püsielupaigad eelkõige I ja II kaitsekategooria liikide elupaikade ja kasvukohtade säilitamiseks. I ja II kaitsekategooria liikide nimekiri on kättesaadav Riigi Teatajast. Kõikide keskkonnaministri määrusega moodustatud püsielupaikade kaitse-eeskirjad on samuti kättesaadavad Riigi Teatajast.

Keila linna lääneosas esinevad kaitsealuste taime- ja loomaliikide leiukohad ning piirkond on oluline elupaik mitmetele I, II või III kaitsekategooriasse arvatud käpaliste sugukonda kuuluvatele taimeliikidele.

Keila linna territooriumil on moodustatud Niitvälja eesti soojumika püsielupaik (registrikood KLO3000429) ning uue kaitsealuse alana on kavandamisel Keila-Niitvälja kaitsealuste taimeliikide püsielupaiga moodustamine.

1.5 Natura 2000 võrgustikust tulenevad piirangud

Alus: *Looduskaitseseadus*¹ (RT I 2004, 38, 258 7; 01.03.2021);
EL direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ja loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (loodusdirektiiv) ja direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (linnudirektiiv);
Vabariigi Valitsuse 23.03.2009. a korraldus nr 148 Vabariigi Valitsuse 5. augusti 2004. a korralduse nr 615-k *Euroopa Komisjonile esitatav Natura 2000 võrgustiku alade nimekiri* muutmine (RTL 2009, 39, 516).

Natura 2000 on üleeuroopaline looduskaitsealade võrgustik, mis on moodustatud 1992. aasta nn loodusdirektiivi (92/43/EMÜ) alusel eesmärgiga kaitsta ja säilitada Euroopas ohustatud väärtuslikke liike ja elupaikasid. Natura 2000 võrgustik koosneb loodusdirektiivi alusel liikmesriikide poolt määratud loodusaladest ja 1979. aasta nn linnudirektiivi (79/409/EÜ) alusel määratud linnualadest.

Natura 2000 ala kaitse eesmärk määratakse kindlaks, lähtudes ala tähtsusest Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EÜ I lisas nimetatud linnuliikide või selles nimetatamata rändlinnuliikide või nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ I lisas nimetatud looduslike või poollooduslike elupaigatüüpide või II lisas nimetatud liikide soodsa seisundi säilitamise või taastamise jaoks, samuti lähtudes Natura 2000 võrgustiku terviklikkuse saavutamise vajadusest ning silmas pidades ala degradeerumis- ja hävimisohtu.

Euroopa Liidu *Natura 2000* võrgustik koosneb Eestis:

- linnualadest, millest Eesti riik on Euroopa Komisjoni teavitanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EÜ kohaselt;

- loodusaladest, millel on nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ kohaselt Euroopa Komisjoni seisukohast üleeuroopaline tähtsus.

Natura-aladel tuleb arvestada seal esinevate loodusväärtuste (kaitse eesmärkide) säilimise nõudega. Iga liikmesriik võib Natura 2000 alade kaitse korraldamiseks valida endale sobivad meetmed. Eestis on Natura võrgustiku alade kaitse tagatud läbi kaitsealade ja hoiualade kaitsekorra.

Keila linna territooriumil asub rahvusvahelisse Natura 2000 võrgustikku kuuluv Niitvälja loodusala (EE0010137, rahvusvaheline kood EE0010137).

1.6 Veekogude kaitse

Alus: *Looduskaitse seadus*¹ (RT I 2004, 38, 258 7; 01.03.2021);
*Veeseadus*¹ (RT I, 22.02.2019, 1; 01.01.2021);
Vabariigi Valitsuse 8.03.2012. a korraldus nr 116, *Avalikult kasutatavate veekogude nimekirja kinnitamine* (RT III, 13.03.2012, 2).

Kallas on merd, järve, jõge, veehoidlat, oja, allikat või maaparandussüsteemi eesvoolu ääristav ja erinõuete kohaselt kasutatav maismaavöönd, mida kaitstakse looduskaitse seadusega. Kalda kaitse eesmärk on rannal või kaldal asuvate looduskoosluste säilitamine, inimtegevusest lähtuva kahjuliku mõju piiramine, ranna või kalda eripära arvestava asustuse suunamine ning seal vaba liikumise ja juurdepääsu tagamine.

Tabel 2. Keila linna territooriumil asuvate veekogude nimekiri ja kehtivad kitsendused (Keskkonnaregistri andmetel, 25.06.2019. a)

Registrikood	Veekogu nimi	Tüüp	Pikkus km	Kalda piiranguvöönd	Ehituskeeluvöönd
VEE1096100	Keila jõgi	jõgi	127.3	100	50
VEE1098600	Keila kraav (Vahekraav)	kraav	2.3	-	-
VEE1096117	Ringikraav	kraav	0.1	-	-
VEE1098601	Savikraav	kraav	0.3	-	-
VEE1098900	Treppoja	oja	12.7	100	50

Keila jõgi on kantud avalikult kasutatavate vooluveekogude nimekirja.

Ehituskeeluvööndit võib suurendada või vähendada, arvestades kalda kaitse eesmärke ning lähtudes taimestikust, reljeefist, kõlvikute ja kinnisasjade piiridest, olemasolevast teede- ja tehnovõrgust ning väljakujunenud asustusest.

Käesoleva üldplaneeringuga tehakse ettepanek vähendada ehituskeeluvööndit Keila jõe ääres järgnevates kohtades:

- Keila jõe läänekaldal 20 meetrini ca 250 m pikkusel lõigul kaasates järgnevaid kinnistuid: Vesiveski I (tunnusega 29601:007:0260); Tallinna mnt 16 (tunnusega 29601:001:0273); Tallinna mnt 16a (tunnusega 29601:001:0274); Tallinna mnt 14b (tunnusega 29601:001:0272).

- Keila jõe idakaldal 20 meetrini ca 425 m pikkusel lõigul Tallinn-Paldiski ja Keila-Tallinna raudtee vahelisel lõigul kaasates järgnevaid kinnistuid: Ülejõe tee 2a (tunnusega 29601:001:0112); Ülejõe tee 2 (tunnusega 29601:001:0108); Ülejõe tee T1 (tunnusega 29601:001:02829); Ülejõe tee 14 (tunnusega 29601:001:0409), Ülejõe tee 12 (tunnusega 29601:001:0362).
- Jõepargis paikneval Linnuse tn 1 kinnistul (tunnus 29601:015:0680) kinnistu piirist 4 m sissepoole.
- Jõepargis paikneval Linnuse tn 2b kinnistul (tunnus 29601:001:0219) kinnistu piirist 4 m kaugusel.

Ehituskeeluvööndi vähendamiseks taotletakse Keskkonnaameti nõusolekut.

Avalikud veekogud kuuluvad riigile. Veekogu avalik kasutamine on veevõtt, suplemine, veesport, veel ja jää liikumine ja kalapüük seaduses sätestatud ulatuses. Veekogu avaliku kasutamisega ei tohi rikkuda võõral maatükil viibimist reguleerivaid seadusesätteid.

Kaldal on piiranguvöönd, ehituskeeluvöönd ja veekaitsevöönd. Kalda piiranguvööndis asuvate metsade kaitse eesmärk on vee ja pinnase kaitsmine ja puhketingimuste säilitamine. Ranna piiranguvööndis on keelatud lageraie. Kalda piiranguvööndis ei tohi lageraielangi pindala olla suurem kui 2 hektarit, välja arvatud maaparandussüsteemi eesvoolu veekaitsevööndis maaparandushoiutööde tegemisel.

Kalda piiranguvööndis on keelatud:

- reoveesette laotamine;
- matmispaiga rajamine;
- jäätmete töötlemiseks või ladustamiseks määratud ehitise rajamine ja laiendamine, välja arvatud sadamas;
- maavara kaevandamine;
- mootorsõidukiga sõitmine väljaspool selleks määratud teid ning maastikusõidukiga sõitmine, välja arvatud riiklikuks seireks, kaitstava loodusobjekti valitsemisega seotud töödeks või tiheasustuselal haljasala hooldustöödeks, kutselise või harrastuskalapüügi õigusega isikul kalapüügiks vajaliku veesõiduki veekogusse viimiseks, pilliroo varumiseks ja adru kogumiseks ning maatulundusmaal metsamajandustöödeks ja põllumajandustöödeks.

Ehituskeeluvööndis on uute hoonete ja rajatiste ehitamine keelatud.

Ehituskeeld ei laiene:

- hajaasustuses olemasoleva elamu õuemaale ehitatavale uuele ehitisele, mis ei jää veekaitsevööndisse;
- tiheasustusala ehituskeeluvööndis varem väljakujunenud ehitusjoonest maismaa suunas olemasolevate ehitiste vahele uue ehitise püstitamisele;
- kalda kindlustusrajatisele;
- supelranna teenindamiseks vajalikule rajatisele;
- maaparandussüsteemile, välja arvatud poldrile;

- olemasoleva ehitise esmakordsele juurdeehitisele juhul, kui juurdeehitise maht on väiksem kui üks kolmandik olemasoleva ehitise kubatuurist;
- piirdeaedadele;
- piirivalve rajatisele;
- maakaabelliinile;
- olemasoleva elamu tarbeks rajatavale tehnovõrgule ja -rajatisele.

Ehituskeeld ei laiene kehtestatud riigi eriplaneeringu alusel ehitatavale ehitisele. Ehituskeeld ei laiene kehtestatud detailplaneeringuga või kehtestatud üldplaneeringuga kavandatud:

- pinnavee veehaarde ehitisele;
- sadamaehitisele ja veeliiklusrajatisele;
- ranna kindlustusrajatisele;
- hüdrograafiateenistuse ja seirejaama ehitisele;
- kalakasvatusehitisele;
- riigikaitse, piirivalve ja päästeasutuse ehitisele;
- tehnovõrgule ja -rajatisele;
- sillale;
- avalikult kasutatavale teele;
- raudteele.

Vee kaitsmiseks hajureostuse eest ja veekogu kallaste uhtumise vältimiseks moodustatakse veekogu kaldaalal veekaitsevöönd. Ranna või kalda veekaitsevööndi ulatus ja kitsendused on sätestatud veeseaduses.

Veekaitsevöödi ulatus tavalisest veepiirist on:

- järvedel, veehoidlatel, jõgedel, ojadel, allikatel, peakraavidel ja kanalitel ning maaparandussüsteemide eesvooludel – 10 m;
- maaparandussüsteemide eesvooludel valgala alla 10 km² – 1 m.

Veekaitsevööndis on keelatud:

- maavarade ja maa-ainese kaevandamine ning geoloogilise uuringu teostamine;
- puu- ja põõsarinde raie ilma Keskkonnaameti nõusolekuta, välja arvatud raie maaparandussüsteemi eesvoolul maaparandushoiutööde tegemisel;
- majandustegevus, välja arvatud veest väljauhutud taimestiku eemaldamine, heina niitmine, roo lõikamine ja heina ning roo koristamine ning karjatamine veeseaduses sätestatud tingimustel;
- väetise, keemilise taimekaitsevahendi ja reoveesette kasutamine ning sõnnikuhooldla või -auna paigaldamine. Lubatud on taimekaitsevahendi kasutamine taimehaiguste korral ja kahjurite puhanguliste kollete likvideerimisel Keskkonnaameti igakordsel loal.

Kallasrada on kaldariba avalikult kasutatava veekogu ääres veekogu avalikuks kasutamiseks ja selle ääres viibimiseks, sealhulgas selle kaldal liikumiseks. Kallasraja laius on laevatatavatel veekogudel 10 meetrit ning teistel veekogudel 4 meetrit. Kallasraja laiust arvestatakse lamekaldal põhikaardile kantud veekogu piirist ja kõrgkaldal kaldanõlva ülemisest servast, arvates viimasel juhul kallasrajaks ka vee piirjoone ja kaldanõlva ülemise serva vahelise maariba.

Kui kallasrada on üle ujutatud, on kallasrajaks kahe meetri laiune kaldariba veeseisu piirjoonest (edaspidi ajutine kallasrada). Kaldaomanik peab igaühel lubama kallasrada kasutada. Kalda omanik või valdaja võib kallasrada tõkestada kohaliku omavalitsuse üksuse või Põllumajandusameti kirjalikul nõusolekul ja põhjendatud vajaduse korral, nagu seda on loomade karjatamine või maa kuivendamine, kuid ta peab tagama tõkkest üle- või läbipääsu kallasrada mööda liikumiseks.

Kallasraja võib sulgeda ka ülekaaluka erahuvi korral sellise õiguslikul alusel püstitatud ehitise vahetus läheduses, mille ehitamisele vastavalt looduskaitse-seadusele ei laiene ehituskeeld ehituskeeluvööndis või mille ehitamiseks on ehituskeeluvööndit õiguspäraselt vähendatud.

1.7 Maaparandussüsteemidega seotud nõuded

Alus: *Maaparandusseadus* (RT I, 31.05.2018, 3; 01.01.2021).

Maaparandus on maa kuivendamine ja niisutamine ning maa veerežiimi kahe-poolne reguleerimine, samuti agromelioratiivse, kultuurtehnilise ja muu maa-parandushoiutöö tegemine maatulundusmaa sihtotstarbega maa viljelusväärtuse suurendamiseks ja keskkonnakaitseks.

Maaparandussüsteem on maatulundusmaa viljelusväärtuse suurendamiseks ja keskkonnakaitseks vajalike ehitiste kogum, mis on kinnisasja oluline osa tsiviilseadustiku üldosa seaduse § 54 lõike 1 tähenduses.

Kuivendussüsteem on maaparandussüsteem, mille reguleerivast võrgust voolab liigvesi otse või maaparandussüsteemi eesvoolu (edaspidi eesvool) kaudu suublasse või riigi poolt korras hoitavasse ühiseesvoolu.

Maaparandussüsteemi reguleeriv võrk on eelkõige maatulundusmaal paiknev veejuhe või veejuhtmete võrk liigvee vastuvõtmiseks või vee jaotamiseks või ühine võrk nii liigvee vastuvõtmiseks kui ka vee jaotamiseks. Reguleeriva võrgu osa võib paikneda ka muu sihtotstarbega maal, kui see on vajalik maatulundusmaal paikneva reguleeriva võrgu või selle osa toimimiseks.

Eesvool on kuivendusvõrgust voolava liigvee ärajuhtimiseks või niisutusvõrgu veehaardesse vee juurdevooluks rajatud veejuhe või loodusliku veekogu reguleeritud lõik, mille veeseisust või toruveejuhtme läbilaskevõimest sõltub maaparandussüsteemi nõuetekohane toimimine.

Kinnisasja omanik peab taluma oma kinnisasjale teist kinnisasja teeniva eesvoolu ehitamist ja selle paiknemist seal, kui teise kinnisasja koosseisu kuuluvat maatulundusmaad ei ole ilma eesvooluta võimalik sihipäraselt kasutada või kui selle ehitamine teise kohta põhjustab ülemääraseid kulutusi. Nimetatud juhul võib nõuda kinnisasja koormamist realservituudiga.

Eesvoolu kaitsevöönd on eesvoolualune ning eesvoolu ja sellel paiknevat rajatist ümbritsev maa-ala, mille piires on kinnisasja kasutamine kitsendatud eesvoolu ja

sellel paiknevate rajatiste kaitseks, ohutuse tagamiseks ning eesvoolu maaparandushoiutöö tegemise võimaldamiseks.

Eesvoolu kaitsevööndis peab hoiduma tegevusest, mis võib kahjustada eesvoolu ja sellel paiknevat rajatist, takistada selle nõuetekohast toimimist või maaparandushoiutöö tegemist, sealhulgas ei tohi rajada kõrghaljastust ega püsivat piirdeaeda ning tõkestada juurdepääsu eesvoolule ega selle rajatisele.

Kui kinnisasi paikneb maaparandussüsteemi maa-alal, võib selle kinnisasja sihtotstarvet muuta ning sellel kinnisasjal maakorraldustoimingut teha Põllumajandus- ja Toiduameti eelneva kooskõlastuse alusel.

Kinnisasja kasutusotstarvet võib muuta üksnes Põllumajandus- ja Toiduameti loal. Kinnisasja kasutusotstarbe muutmise käesoleva seaduse tähenduses on maatulundusmaal:

- 1) haritava maa või loodusliku rohumaa muutmise metsamaaks;
- 2) metsamaa muutmise haritavaks maaks või looduslikuks rohumaks;
- 3) haritavale maale või looduslikule rohumale puittaimedega istanduse rajamine.

Põllumajandus- ja Toiduamet kooskõlastab kinnisasja sihtotstarbe muutmise või kinnisasjal maakorraldustoimingu tegemise taotluse või annab loa kasutusotstarbe muutmiseks, kui sellega ei takistata maaparandussüsteemi nõuetekohast toimimist. Vajaduse korral määrab Põllumajandus- ja Toiduamet kooskõlastuse või loa kõrvaltingimused, mis tagavad kinnisasjal ja naaberkinnisasjal paikneva maaparandussüsteemi toimimise, sealhulgas kohustuse maaparandussüsteemi rekonstrueerida ja rekonstrueerimise lõpetamise tähtpäeva.

Põllumajandus- ja Toiduamet ei kooskõlasta kinnisasja sihtotstarbe muutmise või maakorraldustoimingu tegemise taotlust ega anna luba kasutusotstarbe muutmiseks, kui kavandatava tegevusega kahjustatakse maaparandussüsteemi nõuetekohast toimimist.

Maaparandussüsteemi uuendamine on selle iganenud või lagunenu osa uuega asendamine või täiendamine, eesvoolust ja kuivenduskraavist maaparandusseaduse § 44 lõike 5 alusel kehtestatud õigusaktis sätestatud mahus sette eemaldamine ning maaparandussüsteemi osa täiendamine maaparandussüsteemi üldparameetreid oluliselt muutmata.

Riik kui maaparandussüsteemi omanik korraldab maaparandushoidu riigi omandis oleval maal riigivara valitseja või selleks volitatud isiku kaudu.

Maaparandussüsteem ehitatakse maaparandussüsteemi ehitusloa (edaspidi ka ehitusluba) alusel, järgides maaparandussüsteemi ehitusprojekti ja maaparandussüsteemi ehitamise nõudeid ning ehitusseadustiku §-des 7–10 sätestatud põhimõtteid.

Maaparanduse väikesüsteem ehitatakse väikesüsteemi ehitusloa alusel, järgides väikesüsteemi ehitamise kava ja maaparandussüsteemi ehitamise nõudeid. Väikesüsteem on maaparandussüsteem, mis paikneb ühel kinnisasjal või ühe omaniku mitmel kinnisasjal ja mille maa-ala suurus ei ületa 50 hektarit.

Maaparandussüsteemi ehitamise tehnilised nõuded kehtestab valdkonna eest vastutav minister (Maaeluminister) määrusega.

1.8 Tee kaitsevöönd ja tee projekteerimise normid

Alus: *Ehitusseadustik*¹ (RT I, 05.03.2015, 1; 01.03.2021).
Majandus- ja taristuministri 25.06.2015 määrus nr 72 „*Riigiteede liigid ja riigiteede nimekiri*“ (RT I, 28.06.2015, 3; 08.11.2020);
Vabariigi Valitsuse korraldus nr 439 „*Riigimaanteede tehoiukava aastateks 2021-2030*“.

Tee on rajatis, mis on ette nähtud inimeste, sõidukite või loomade liikumiseks või liiklemiseks. Tee osaks loetakse tunnel, sild, viadukt ja muud liiklemiseks kasutatavad ning tee toimimiseks vajalikud rajatised.

Maantee on väljaspool linnu, alevaid ja alevikke paiknev tee sõidukite ja jalakäijate liiklemiseks. Tänav on linnas, alevis või alevikus paiknev tee. Tee võib koosneda mitmest tee liigist.

Avalikult kasutatav tee on riigitee, kohalik tee ja avalikuks kasutamiseks määratud eratee. Avalikult kasutatavat teed võib kasutada igaüks õigusaktides sätestatud piiranguid järgides.

Riigitee on riigile kuuluv tee, mille osas omaniku ülesandeid täidab Maanteeamet. Kohalik tee on tee, mille osas omaniku ülesandeid täidab kohaliku omavalitsuse üksus. Kohalik tee võib olla avalikuks kasutamiseks määratud eratee, kohaliku omavalitsuse üksusele kuuluv tee või kohaliku omavalitsuse volikogu otsuse kohaselt kohaliku omavalitsuse hallatav kohaliku liikluse korraldamiseks vajalik muu tee.

Avalikkusele ligipääsetav eratee on tee, mis on tee omaniku poolt määratud avalikkusele suunatud funktsiooniga ja mis ei ole riigitee või kohalik tee.

Avalikult kasutatava tee kaitsevöönd on teed ümbritsev maa-ala, mis tagab tee kaitse, teehoiu korraldamise, liiklusohutuse ning vähendab teelt lähtuvaid keskkonnakahjulikke ja inimestele ohtlikke mõjusid. Teel on kaitsevöönd, kui tee on avalikult kasutatav.

ÜRO Majandus- ja Sotsiaalnõukogu poolt nimetatud maantee (edaspidi Euroopa teedevõrgu maantee) kaitsevööndi laius mõlemal pool äärmise sõiduraja välimisest servast on kuni 50 meetrit. Ülejäänud maanteede kaitsevööndi laius mõlemal pool äärmise sõiduraja välimisest servast on kuni 30 meetrit. Maantee omanik võib kaitsevööndi laiust põhjendatud juhul vähendada.

Tänav kaitsevööndi laius on äärmise sõiduraja välimisest servast kuni 10 meetrit. Kaitsevööndit võib laiendada kuni 50 meetrini, kui see on ette nähtud üld- või detailplaneeringus.

Keila linna läbib põhimaantee 8 Tallinn–Paldiski, tugimaantee 17 Keila-Haapsalu ja kõrvalmaanteed 11370 Keila-Ääsmäe ja 11371 Keila-Ohtu.

8 Tallinn-Paldiski on Euroopa teedevõrgu maantee tähisega E265, mille kaitsevööndi laius mõlemal pool äärmise sõiduraja välimisest servast on kuni 50 meetrit.

Tee kaitsevööndis on keelatud:

- paigaldada liiklejat häirivat valgustusseadet või teabe- ja reklaamivahendit;
- korraldada spordivõistlust või muud rahvaüritust;
- kaevandada maavara ja maa-ainest;
- teha metsa lageraiet;
- teha veerežiimi muutust põhjustavat maaparandustööd.

Tee kaitsevööndi maa kinnisasja omanik on kohustatud lubama kõrvaldada nähtavust piirava istandiku, puu, põõsa või liiklusele ohtliku rajatise. Kinnisasja omanik peab võimaldama paigaldada tee kaitsevööndisse tee korrashoiuks ajutisi lumetõkkeid, rajada lumevalle ja kraave tuisklume tõkestamiseks ning paisata lund väljapoole teed, kui nimetatud tegevus ei takista juurdepääsu kinnisasjale.

Ümbersõite rajada ja ehitada ning nende korrashoiuks teist kinnisasja kasutada saab ainult lepingulisel alusel. Lepingut ei pea sõlmima avarii või loodusõnnetuse korral. Kinnisasja omanikule tuleb hüvitada kinnisasja ajutise kasutamisega kaasnev kahju.

Detailplaneeringu koostamise kohustusega aladel võib detailplaneeringu koostamise kohustusega hooneid ehitada tee kaitsevööndisse, kui see on lubatud detailplaneeringus või riigi või kohaliku omavalitsuse eriplaneeringus.

Käesolev Keila linna üldplaneering ei tee ettepanekuid (lähtudes ehitusseadustiku § 71) tee kaitsevööndi suurendamiseks või vähendamiseks.

1.9 Raudtee kaitsevöönd

Alus: *Raudteeseadus*¹ (RT I, 30.10.2020, 1; 01.01.2021);
*Ehitusseadustik*¹ (RT I, 05.03.2015, 1; 01.03.2021).

Raudtee on maatükiga püsivalt ühendatud funktsionaalselt terviklik rajatis, mille olulised osad on muldkeha ja sellele toetuv tee pealisehitus, mis koosneb rööbastest, pöörmetest, liipritest ja ballastist. Raudteemaa on raudtee ja raudteeinfrastruktuuri hoonete ja rajatiste alune ning nende teenindamiseks vajalik maa.

Raudtee kaitsevöönd hõlmab raudteealuse maa ning ulatub rööpme teljest, mitmeteelistel raudteedel ja jaamades äärmise rööpme teljest 30 meetri kaugusele.

Raudtee kaitsevööndis on keelatud ohustada liiklust ja takistada nähtavust raudteel.

Lisaks raudtee omaniku nõusolekule on vajalik Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti luba raudtee kaitsevööndis:

- maaparandussüsteemide rajamisel, maavara kaevandamisel, kaevetööde tegemisel;
- uuendusraie ja muu looduskeskkonda muutva töö tegemisel;
- kergestisüttivate ainete ja lõhkematerjali tootmisel ja ladustamisel;

- seadmete ja materjalide ladustamisel ja paigaldamisel, kui see seab ohtu nähtavuse kaitsevööndis;
- ehitise ehitamisel.

Enne loa andmist on Tehnilise Järelevalve Ametil õigus põhjendatud juhul nõuda riskianalüüsi või muu asjakohase analüüsi koostamist, et hinnata kavandatud tegevuse mõju raudtee seisukorrale ja raudteeliiklusele.

Kui kaitsevööndis kasvav mets takistab raudteeliikluse ohutuse tagamiseks vajalikku nähtavust või rööpme teljestikust 10 meetri ulatuses kasvav mets on võimaliku tuleohu allikas ja kinnisasja omanik ei esita metsa raiumiseks metsateatist ega raiu metsa, või juhul, kui raudteeliikluse ohutuse tagamiseks vajalikku nähtavust takistab või on võimaliku tuleohu allikaks muu taimestik, mis ei vasta metsamaa tunnustele, ja kinnisasja omanik ei raiu või ei niida seda taimestikku, siis on raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja või raudtee muul omanikul või valdajal õigus korraldada raudteekaitsevööndis raudteeliikluse ohutuse tagamiseks metsa või muu taimestiku raiumine või niitmine. Raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja või raudtee muu omanik või valdaja teavitab kinnisasja omanikku eelnevalt tööde tegemisest ning tööde tegemisel kasutatavatest meetmetest.

1.10 Tehnovõrgu- ja rajatise talumiskohustus

Alus: *Asjaõigusseadus*¹ (RT I 1993, 39, 590; 01.10.2019).

Kinnisasja omanik on kohustatud taluma tema kinnisasjal maapinnal, maapõues ning õhuruumis ehitatavaid tehnovõrke ja -rajatise (kütte-, veevarustus- või kanalisatsioonitorustikku, elektroonilise side või elektrivõrku, nõrkvoolu-, küttegaasi- või elektripaigaldist või surveadmetistikku ja nende teenindamiseks vajalikke ehitise), kui need on teiste kinnisasjade eesmärgipäraseks kasutamiseks või majandamiseks vajalikud, nende ehitamine ei ole kinnisasja kasutamata võimalik või nende ehitamine teises kohas põhjustab ülemääraseid kulutusi. Kinnisasja omanik võib sellisel juhul nõuda teise kinnisasja omanikult kinnisasja koormamist reaalservituudiga.

Kinnisasja omanik võib nõuda tehnovõrgu või -rajatise omanikult tehnovõrgu või -rajatise ümberpaigutamist temale kuuluval kinnisasjal, kui see on tehniliselt võimalik ja kinnisasja omanik hüvitab tehnovõrgu või -rajatise ümberpaigutamise seotud kulud.

Kinnisasja omanik on kohustatud taluma oma kinnisasjal tehnovõrku või -rajatist ja lubama selle ehitamist kinnisasjale, kui tehnovõrk või -rajatis on vajalik avalikes huvides ja puudub muu tehniliselt ning majanduslikult otstarbekam võimalus tehnovõrguga või -rajatisega liituda sooviva isiku tarbimiskoha ühendamiseks tehnovõrguga või -rajatisega või tehnovõrgu või -rajatise arendamiseks. Kui universaalteenuse osutamise leping lõpeb, siis ei lõpe talumiskohustus juhul, kui vastava tehnorajatise kaudu kõikidele isikutele pakutavat teenust üldistel alustel edasi osutatakse. Käesolevas lõikes sätestatud talumiskohustus tekib kinnisasja avalikes huvides omandamise seaduses sätestatud korras sundvalduse seadmisega.

Tehnovõrk või -rajatis on ehitatud avalikes huvides, kui selle kaudu osutatakse avalikku teenust ja see kuulub isikule, kellele laieneb elektrituruseaduse § 65 lõikes 1 sätestatud kohustus või kes on vee-ettevõtja ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni seaduse tähenduses või võrguettevõtja kaugkütteseaduse või maagaasiseaduse tähenduses või vastavas piirkonnas tegutsev võrguettevõtja kaugkütteseaduse tähenduses. Tehnovõrk või -rajatis on ehitatud avalikes huvides ka siis, kui selle kaudu osutatakse üldkasutatavat elektroonilise side teenust elektroonilise side seaduse tähenduses.

1.11 Tehnovõrkude kaitsevööndid

Alus: *Elektroonilise side seadus*¹ (RT I 2004, 87, 593; 01.01.2021);
Kaugkütteseadus (RT I 2003, 25, 154; 01.07.2017);
Seadme ohutuse seadus (RT I, 23.03.2015, 4; 01.03.2021);
*Ehitusseadustik*¹ (RT I, 05.03.2015, 1; 01.03.2021);
Majandus- ja taristuministri 25.06.2015. a määrus nr 73, *Ehitise kaitsevööndi ulatus, kaitsevööndis tegutsemise kord ja kaitsevööndi tähistusele esitatavad nõuded* (RT I, 28.06.2015, 4);
Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni seadus (RT I 1999, 25, 363; 01.01.2021);
Keskkonnaministri 16.12.2005. a määrus nr 76, *Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni kaitsevööndi ulatus* (RTL 2005, 123, 1949).

Liinirajatis on aluspinnaga kohtkindlalt ühendatud elektroonilise side võrgu osa, milleks on muu hulgas maakaabel, veekogu põhjas paiknev kaabel, kaablitunnel, kaablikanalisatsioon, ehitistele ja postidele kinnitatud kaablite või juhtmete kogum koos kommutatsiooni-, jaotus- ja otsastusseadmetega, regeneraator, elektrooniliste sideseadmete konteiner ning raadiosidemast, samuti tehnovõrk ja -rajatis asjaõigusseaduse tähenduses.

Maakaabel on pinnasesse paigaldatud jõu- või sidekaabel. Õhuliin on maapinna kohal kandetarinditele paigaldatud paljas- või kaetud juhtmega või õhukaabliga liin. Maakaabelliini kaitsevöönd on piki kaablit kulgev ala, mida mõlemalt poolt piiravad liini äärmistest kaablitest 1 meetri kaugusel paiknevad mõttelised vertikaaltasandid.

Sideehitise kaitsevöönd on iseseisvaks ehitiseks olevat sideehitist ümbritsev maa-ala, kus kinnisasja kasutamist on piiratud sideehitise ohutuse ja kaitse tagamiseks.

Sideehitise kaitsevööndi ulatus on mõlemal pool sideehitist:

- maismaal – 1 meetri sideehitise või sideehitise välisseinast sideehitise paralleelse mõttelise jooneni või tõmmitsatega raadiomasti korral 1 meetri välimiste tõmmitsate vundamendi välisservast ühendades tõmmitsad mõtteliseks kolmnurgaks, vabalt seisva masti korral 1 meetri vundamendi välisservast;
- siseveekogudel – 100 meetrit sideehitise keskjoonest;
- merel – 0,25 meremiili sideehitise keskjoonest.

Õhuliini kaitsevööndi ulatus on mõlemal pool liini telge:

- kuni 1 kV nimipingega (kaasa arvatud) liinide korral 2 meetrit;
- 1 kV kuni 35 kV nimipingega liinidel õhukaabli kasutamise korral 3 meetrit;

- 1 kV kuni 35 kV nimipingega liinide korral 10 meetrit;
- 35 kV (kaasa arvatud) kuni 110 kV nimipingega liinide korral 25 meetrit;
- 220 kV kuni 330 kV nimipingega liinide korral 40 meetrit.

Õhuliini mastitõmmitsa või -toe või maandusjuhi, mis ulatub väljapoole õhuliini kaitsevööndit, puhul on mastitõmmitsa või -toe või maandusjuhi kaitsevöönd 1 meeter selle projektsioonist.

Alajaamade ja jaotusseadmete ümber ulatub kaitsevöönd 2 meetri kaugusele piirdeaiast, seinast või nende puudumisel seadmest.

Kaugküte on soojuse tootmine ja võrgu kaudu jaotamine tarbijate varustamiseks soojusega kaugküttesüsteemi kaudu. Kaugküttesüsteem on soojuse tootmise, jaotamise ja tarbimise tehniline süsteem, mille moodustavad soojuse tootmise, jaotamise ja tarbimise tehnilised vahendid ja nendega seotud ehitised.

Võrk on torustike, seadmete, abiseadmete ja nendega seotud ehitiste kohtkindlalt ehitatud talituslik kogum või selle osa, mis on vajalik soojuse jaotamiseks, kusjuures võrguks ei loeta käesoleva seaduse tähenduses tarbijapaigaldisi.

Kaugküttepiirkond on üldplaneeringu alusel kindlaksmääratud maa-ala, mille asuvate tarbijapaigaldiste varustamiseks soojusega kasutatakse kaugkütet, et tagada kindel, usaldusväärne, efektiivne, põhjendatud hinnaga ning keskkonnanõuetele ja tarbijate vajadustele vastav soojusvarustus. Õigus määrata kaugküttepiirkond oma haldusterritooriumi piires on kohaliku omavalitsuse volikogul.

Võrguettevõtja on kohustatud võrgu tehniliste võimaluste piires ühendama võrguga kõik võrguettevõtja võrgupiirkonnas asuvad liitumistaotluse esitanud isikute tarbijapaigaldised, kui sellega ei seata ohtu varasemate liitujate varustuskindlust. Võrguettevõtjast soojusettevõtja, kes tegutseb võrgupiirkonnas, mille aastane müügiimaht on vähemalt 50 000 MWh, ja kes osutab teenust vähemalt 10 000 elanikuga kohaliku omavalitsuse üksuses.

Maa-aluste soojustorustike, mida mõlemal pool torustikke piiravad äärmise torustiku isolatsiooni välispinnast järgmistel kaugustel asuvad mõttelised vertikaaltasandid ja horisontaaltasand, kaitsevööndi ulatus on:

- alla 200 mm läbimõelduga torustiku korral 2 meetrit;
- 200 mm ja suurema läbimõelduga torustiku korral 3 meetrit.

Maapealsete soojustorustike, mida mõlemal pool torustikke piiravad äärmise torustiku isolatsiooni välispinnast järgmistel kaugustel asuvad mõttelised vertikaaltasandid, kaitsevööndi ulatus:

- aurutorustikul töö rõhul üle 16 baari on 10 meetrit;
- aurutorustikul töö rõhul 16 baari ja alla selle on 5 meetrit;
- veetorustikul töö rõhul üle 6 baari on 5 meetrit;
- veetorustikul töö rõhul 6 baari ja alla selle on 2 meetrit.

Surveseade on anum või muu seade, milles on ette nähtud rõhu tekkimine.

Gaasiseade on gaasi tootmiseks, töötlemiseks, edastamiseks, ladustamiseks, kasutamiseks või gaasianumate täitmiseks kasutatav seade või nende süsteem,

sealhulgas küttegaasidest maa-, vedel-, bio- või tööstusgaasi anum, torustik, terminal, täitejaam, tankla või gaasijaam.

Gaasipaigaldis on gaasitorustike-, mahutite ja nendega seotud ehitiste statsionaarselt paigaldatud talitluslik süsteem. Gaasipaigaldise osaks on ka sellele paigaldatud ohutus-, juhtimis-, mõõte- ja reguleerseadmed.

Gaasipaigaldised jaotatakse järgmistesse kategooriatesse:

- A-kategooria – gaasipaigaldised töö rõhuga kuni 0,1 baari (kaasa arvatud);
- B-kategooria – gaasipaigaldised töö rõhuga üle 0,1 baari kuni 5 baari (kaasa arvatud);
- C-kategooria – gaasipaigaldised töö rõhuga üle 5 baari kuni 16 baari (kaasa arvatud);
- D-kategooria – gaasipaigaldised töö rõhuga üle 16 baari.

Gaasitorustiku kaitsevööndi ulatus mõlemal pool gaasitorustikku on:

- A- ja B-kategooria gaasipaigaldiste korral torustiku välimisest mõõtmest 1 meetrit;
- C-kategooria gaasipaigaldise korral torustiku välimisest mõõtmest 2 meetrit;
- D-kategooria gaasipaigaldise nimiläbimõõduga <200 mm torustiku korral torustiku keskjoonest 3 meetrit;
- D-kategooria gaasipaigaldise nimiläbimõõduga ≥ 200 mm ja <500 mm torustiku korral torustiku keskjoonest 5 meetrit;
- D-kategooria gaasipaigaldise nimiläbimõõduga ≥ 500 mm torustiku korral torustiku keskjoonest 10 meetrit.

Kõrvuti asetsevate C- ja D-kategooria gaasipaigaldiste torustike vahele jäävad kaitsevööndid võivad olla lõikes 1 sätestatud kaitsevööndi ulatustest kuni 1,5 korda laiemad, et vältida torustike vahele kaitsevöönditega katmata maa-ala teket.

Gaasitorustiku juurde kuuluva gaasipaigaldise (gaasijaotus-, gaasimõõte- ja gaasireguleerijaam) kaitsevööndi ulatus piirdeaiast, hoone seinast või nende puudumisel seadmest on:

- A- ja B-kategooria gaasipaigaldiste korral 1 meetrit;
- C-kategooria gaasipaigaldise korral 2 meetrit;
- D-kategooria gaasipaigaldise korral 10 meetrit.

Ühisveevärk ja -kanalisatsioon on ehitiste ja seadmete süsteem, mille kaudu toimub kinnistute veega varustamine või reovee ärajuhtimine ning mis on vee-ettevõtja hallatav või teenindab vähemalt 50 elanikku. Ühisveevärgi ja -kanalisatsioonina käsitatakse ühisveevärki või ühiskanalisatsiooni eraldi või mõlemat üheskoos. Sademete-, drenaaživee ning muu pinnase- ja pinnavee ärajuhtimise ehitisi ja seadmeid loetakse ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni süsteemi kuuluvaiks, kui kohalik omavalitsus ei ole teisiti otsustanud. Ühisveevärk ja -kanalisatsioon võib olla avalik-õigusliku või eraõigusliku isiku omandis. Ühisveevärgile ja -kanalisatsioonile kohaldatakse asjaõigusseaduse §-s 158 sätestatud.

Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni kaitsevöönd on ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni ehitisi ümbritsev maa-ala, õhuruum või veekogu, kus kinnisasja kasutamist on kitsendatud ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni ehitiste kaitse ja ohutuse tagamiseks.

Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni kaitsevööndis peab hoiduma tegevusest, mis võib ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni ehitisi kahjustada, sealhulgas ei tohi:

- 1) tõkestada juurdepääsu ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni ehitistele ega istutada puid;
- 2) ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni omaniku loata ehitada, ladustada materjale ning teha lõhkamis-, puurimis-, kaevandamis-, vaia-, kaeve-, täite-, üleujutus- või kuivendustöid ja ehitiste juures ka tõstetöid;
- 3) veekogus asuva ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni ehitiste juures teha süvendustöid, pinnase teisaldamistöid, uputada tahkeid aineid, ankurdada veesõidukit või vedada ankruid, kette, logisid, traale või võrke.

Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni maa-aluste survetorustike kaitsevööndi ulatus torustiku telgjoonest mõlemale poole on:

- alla 250 mm siseläbimõõduga torustikul 2 m;
- 250 mm kuni alla 500 mm siseläbimõõduga torustikul 2,5 m;
- 500 mm ja suurema siseläbimõõduga torustikul 3 m.

Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni maa-aluste vabavoolsete torustike kaitsevööndi ulatus torustiku telgjoonest mõlemale poole on:

- torustikul, mille siseläbimõõt on alla 250 mm ja mis on paigaldatud kuni 2 m sügavusele – 2 m;
- torustikul, mille siseläbimõõt on 250 mm ja suurem ning mis on paigaldatud kuni 2 m sügavusele – 2,5 m;
- torustikul, mille siseläbimõõt on alla 250 mm ja mis on paigaldatud üle 2 m sügavusele – 2,5 m;
- torustikul, mille siseläbimõõt on 250 mm ja suurem ning mis on paigaldatud üle 2 m sügavusele – 3 m;
- torustikul, mille siseläbimõõt on 1000 mm ja suurem ning mis on paigaldatud üle 2 m sügavusele või allmaakaevetõnnesse – 5 m.

Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni maa- ja veepealsete torustike kaitsevööndi ulatus on 2 m torustiku välispinnast või kandekonstruktsioonist mõlemale poole. Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni veetaluste torustike kaitsevööndi ulatus torustiku telgjoonest mõlemale poole on jõgedes ja järvedes 50 m; meres 200 m. Ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni muude ehitiste ümber ulatub kaitsevöönd piirdeaiani, selle puudumisel 2 m kaugusele ehitisest.

Keila linna haldusterritooriumil tegeleb äriühing AS Keila Vesi puhta joogiveega varustamisega ning linna reovee kogumise ja puhastamisega.

Keila linnas on kaks kaugkütte võrgupiirkonda: Keila linna võrgupiirkonda ja Keila tööstusküla võrgupiirkond. Keila linna võrgupiirkonnas varustab tarbijaid soojaga AS Eraküte ja tööstuskülas AS Entek.

1.12 Kanalisatsiooniehitiste veekaitseõuded ja pumplate kujad

Alus: *Veeseadus¹ (RT I, 22.02.2019, 1; 01.01.2021); Keskkonnaministri 02.07.2009. a käskkirja nr 1079 Reoveekogumisalad reostuskoormusega üle 2000 ie ja käskkirja nr 1080 "Reoveekogumisalad reostuskoormusega alla 2000 ie" muutmise;*

Keskkonnaministri 31.07.2019 määrus nr 31, *Kanalisatsiooniehitise planeerimise, ehitamise ja kasutamise nõuded ning kanalisatsiooniehitise kuja täpsustatud ulatus*¹ (RT I, 06.08.2019, 8).

Kanalisatsiooniehitise on reovee kogumiseks, puhastamiseks või heitvee suublasse juhtimiseks rajatud kanalisatsioonitorustik, reoveepuhasti, pumpla või muu reovee kogumise ja puhastamise ning heitvee suublasse juhtimisega seotud hoone või rajatis.

Reoveekogumisala on ala, kus on piisavalt elanikke või majandustegevust reovee kanalisatsiooni kaudu kogumiseks ja reovee reoveepuhastisse või heitvee suublasse juhtimiseks.

Kanalisatsiooniehitise kuja on kanalisatsiooniehitise, välja arvatud torustik, kõige väiksem lubatud kaugus elamust ning majutus-, ravi-, spordi-, haridus-, kaubandus- ja teenindushoonest, samuti transpordihoonest, mis teenindab regulaarselt inimesi, ning salv- ja puurkaevust.

Kanalisatsiooniehitise kuja ulatust arvestatakse kanalisatsiooniehitise hoone välisseinast või rajatise või seadme välispiirjoonest. Kuja ulatuse määramisel ei arvestata kanalisatsiooniehitise torustikku.

Kuja määratakse eraldi igale reovee puhastamise ja reoveesette töötlemise protsessi tehnoloogilisele osale.

Ühiskanalisatsiooni reoveepumpla kuja ulatus sõltub reoveepumplasse juhitava reovee vooluhulgast. Kui vooluhulk on kuni 10 m³/d, peab kuja olema 10 meetrit; kui vooluhulk on üle 10 m³/d, peab kuja olema 20 meetrit.

1.13 Puurkaevude sanitaarkaitseala või hooldusala

Alus: *Veeseadus*¹ (RT I, 22.02.2019, 1; 01.01.2021);

Joogiveehaarde asukohta valikul lähtutakse sanitaarkaitseala moodustamise võimalikkusest, asjakohase registri andmetest pinna- ja põhjavee kvaliteedi ja koguse ning kehtestatud põhjaveevaru kohta ning vajaduse korral joogiveehaarde toiteala kaitsmise võimalustest.

Veehaarde sanitaarkaitseala on joogivee võtmiseks või joogivee tootmiseks kasutatavat veehaaret ümbritsev maa- või veela, kus vee kvaliteedi halvenemise vältimiseks ja veehaarde ehitiste kaitsmiseks on tegevust piiratud. Veehaarde sanitaarkaitsealal on majandustegevus keelatud, välja arvatud:

- 1) veehaarde ehitamine, teenindamine ja kasutamine;
- 2) sanitaarkaitseala hooldamine;
- 3) metsa hooldamine;
- 4) rohhtaime niitmine ja niite koristamine või äravedu;
- 5) õiguspäraselt ehitatud ehitise kasutamine ja muu ehitisega seonduv tegevus kavandatud viisil, kui ehitise ei põhjusta vee kvaliteedi halvenemist;

6) teadustöö tegemine.

Kui põhjaveehaarde projektikohane veevõtt on üle 500 kuupmeetri ööpäevas, võib sanitaarkaitseala ulatuda veehaardest kuni 200 meetrini. Veehaarde sanitaarkaitseala täpsed piirid määrab sanitaarkaitseala projekti alusel Keskkonnaamet.

Puurkaev, mille kaudu võetakse vett alla kümme kuupmeetri ööpäevas, on hooldusala ulatus kümme meetrit.

Veehaarde sanitaarkaitsealal ja vajaduse korral ka joogiveehaarde toitealal tuleb vältida pinna- ja põhjavee kvaliteedi halvenemist ulatuses, mis võib kaasa tuua joogivee tootmisel veetöötuse kulude olulise suurenemise.

1.14 Välisõhu kvaliteedi kaitse

Alus: *Atmosfääriõhu kaitse seadus*¹ (RT I, 05.07.2016, 1; 01.01.2021); Keskkonnaministri 27.12.2016 määrus nr 75, *Õhukvaliteedi piir- ja sihtväärtused, õhukvaliteedi muud piirnormid ning õhukvaliteedi hindamiskiirid* (RT I, 29.12.2016, 44; 09.03.2019).

Atmosfääriõhk koosneb troposfääri, stratosfääri ja mesosfääri õhukihi, mis ulatub kuni 100 kilomeetri kõrguseni maapinnast. Välisõhk on hooneväline troposfääriõhk, välja arvatud õhk töökeskkonnas.

Saasteaine AÕKS tähenduses on igasugune välisõhus olev aine või ainete segu, millel võib olla ebasoodne mõju inimese tervisele või keskkonnale. Heiteallikas on saasteaineid, müra, infra- või ultraheli välisõhku väljutav objekt.

Saasteainetele on keskkonnaministri 27.12.2016 määrusega nr 75 „Õhukvaliteedi piir- ja sihtväärtused, õhukvaliteedi muud piirnormid ning õhukvaliteedi hindamiskiirid“ (RT I, 06.03.2019, 12) kehtestatud piirväärtused ja sihtväärtused.

Õhukvaliteedi piirkondades, kus õhukvaliteedi tase on madalam saasteaine kohta AÕKS § 47 lõigete 1 ja 2 alusel kehtestatud õhukvaliteedi piir- või sihtväärtusest, tuleb säilitada parim võimalik välisõhu kvaliteet, mis on kooskõlas säästva arenguga. Kehtestatud õhukvaliteedi piir- või sihtväärtuste ületamise korral tuleb rakendada meetmeid, et viia õhukvaliteedi tase vastavusse õhukvaliteedi piir- või sihtväärtustega.

Tegevuse korral, mis võib tõenäoliselt põhjustada saasteaine kohta AÕKS § 47 lõigete 1 ja 2 alusel kehtestatud õhukvaliteedi piir- või sihtväärtuse ületamist maapinnalähedases õhukihi, on heiteallika valdaja kohustatud rakendama täiendavaid meetmeid saasteaine välisõhku väljutamise vähendamiseks.

Keelatud on ehitada paikseid heiteallikaid, millest saasteained väljutatakse välisõhku kõrgemal kui 250 meetrit maapinnast.

1.15 Müra tase

Alus: *Atmosfääriõhu kaitse seadus*¹ (RT I, 05.07.2016, 1; 01.01.2021); Keskkonnaministri 16.12.2016 määrus nr 71, Välisõhus leviva müra normtasemed ja mürataseme mõõtmise, määramise ja hindamise meetodid (RT I, 21.12.2016, 27; 30.05.2020); Sotsiaalministri 04.03.2002 määrus nr 42, *Müra normtasemed elu- ja puhkealal, elamutes ning ühiskasutusega hoonetes ja mürataseme mõõtmise meetodid* (RTL 2002, 38, 511; 01.01.2021).

Liikluse müra käesoleva määruse tähenduses on müra, mida põhjustavad regulaarne auto-, raudtee- ja lennuliiklus ning veesõidukite liiklus, mille puhul on arvestatud aastaringse keskmise liiklusedusega (auto-, raudtee- ja lennuliiklus) või regulaarse liiklusega perioodi vältel.

Tööstusmüra käesoleva määruse tähenduses on müra, mida põhjustavad paiksed müraallikad, sealhulgas elektrituulikud ja sadamad.

Olmemüra – inimeste tegevusest põhjustatud müra hoonetes. Inimtegevusest põhjustatud müra ehitistes loetakse vastuvõetavaks, kui ehitis vastab projekteerimismuutnormide eelnõu EPN 16.1 «Ehitiste heliisolatsiooninõuded. Kaitse müra eest» (1999) nõuetele. Heliisolatsiooninõuded on esitatud tingimusel, et helirõhutase $L_p A_{max}$ müraallikaga ruumis ei ületa 80 dB.

Välisõhus leviv müra on inimtegevusest põhjustatud ning välisõhus leviv soovimatu või kahjulik heli, mille tekitavad paiksed või liikuvad saasteallikad. Välisõhus leviva müra hulka ei kuulu olmemüra, meelelahutusürituste müra, töökeskkonna müra ning riigikaitse tegevusega tekitatud müra.

Müra tekitamine põhjendamatult on keelatud.

Välisõhus leviva müra normtasemed on:

- 1) müra piirväärtus – suurim lubatud mürataseme, mille ületamine põhjustab olulist keskkonnahäiringut ja mille ületamisel tuleb rakendada müra vähendamise abinõusid;
- 2) müra sihtväärtus – suurim lubatud mürataseme uute üldplaneeringutega aladel.

Mürakategooriad määratakse vastavalt üldplaneeringu maakasutuse juhtotstarbele järgmiselt:

- 1) I kategooria – virgestusrajatise maa-alad;
- 2) II kategooria – haridusasutuse, tervishoiu- ja sotsiaalhoolekandeasutuse ning elamu maa-alad, rohealad;
- 3) III kategooria – keskuse maa-alad;
- 4) IV kategooria – ühiskondliku hoone maa-alad;
- 5) V kategooria – tootmise maa-alad;
- 6) VI kategooria – liikluse maa-alad.

1.16 Jäätmekäitlus

Alus: *Jäätmeseadus*¹ (RT I 2004, 9, 52; 01.01.2021);
Keskkonnaministri 29.04.2004. a määrus nr 38, *Prügila rajamise, kasutamise ja sulgemise nõuded*¹ (RTL 2004, 56, 938; 01.01.2021);
Keila Linnavolikogu 25.02.2016 nr määrus nr 6, *Keila linna jäätmehoolduseeskiri* (RT IV, 05.03.2016, 32).

Jäätmed on mis tahes vallasasi või kinnistatud laev, mille valdaja on ära visanud, kavatseb seda teha või on kohustatud seda tegema.

Jäätmete liigitamise korra ja jäätmenimistu kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

Jäätmehooldus on jäätmekäitlus, järelevalve jäätmekäitluse üle ja jäätmekäitluskohtade järeelhooldus.

Jäätmehoolduse, välja arvatud jäätmekäitluse üle teostatava järelevalve kulud kannab jäätmevaldaja ning seadusega ettenähtud juhtudel tootja või isik, kelle valduses on käideldavad jäätmed olnud.

Jäätmekäitlus on jäätmete kogumine, vedamine, taaskasutamine ja kõrvaldamine, sealhulgas vahendaja või edasimüüja tegevus.

Jäätmete kogumine on jäätmete kokkukorjamine, sealhulgas jäätmete eelsortimine ja eelladustamine ning mehaaniline töötlemine ilma jäätmete koostist ja olemust muutmata, eesmärgiga vedada need edasiseks käitlemiseks jäätmekäitluskohta.

Jäätmete liigiti kogumine on tegevus, mille käigus jäätmed eraldatakse liigi ja olemuse alusel nende edasise käitlemise lihtsustamiseks, sealhulgas taaskasutamise soodustamiseks. Jäätmeid kogutakse liigiti, kui see on tehniliselt, keskkonnaseisukohast ja majanduslikult teostatav, ning neid ei segata teiste jäätmete ega muude materjalidega, millel on erinevad omadused.

Jäätmete taaskasutamine on jäätmekäitlustoiming, mille peamine tulemus on jäätmete kasutamine kasulikul otstarbel selliselt, et nad asendavad teisi materjale, mida muidu oleks sellel otstarbel kasutatud, või jäätmete ettevalmistamine nende eelnimetatud otstarbel ja viisil kasutamiseks kas tootmises või majanduses laiemalt.

Jäätmekäitluskohaks ei loeta jäätmekogumisnõu, -konteinerit või muud -mahutit, mis on ette nähtud vaid ühte liiki tava- või ohtlike jäätmete esmakogumiseks jäätmetekitajalt, samuti ehitisi või teisaldatavaid hoiukohti, kuhu eelnimetatud mahutid tavajäätmete kogumiseks on paigutatud, või ehitisi, mida kasutatakse olmes tekkinud pakendijäätmete esmakogumiseks.

Kui jäätmekäitluseks on vajalik jäätmeluba, kompleksluba või registreerimine Keskkonnaametis, võib jäätmeid taaskasutada või kõrvaldada ainult jäätmeloa, kompleksloa või registreerimisega määratud kohas.

Jäätmekäitluskohta, kaasa arvatud prügila asukoht määratakse planeerimisseaduses sätestatud korras.

Iga tegevuse juures tuleb rakendada kõiki sobivaid jäätmetekke vältimise võimalusi, samuti kanda hoolt, et tekkivad jäätmed ei põhjustaks ülemäärast ohtu tervisele, varale ega keskkonnale.

Kohaliku omavalitsuse üksus korraldab jäätmete sortimist, sealhulgas liigiti kogumist, et võimaldada nende taaskasutamist võimalikult suures ulatuses.

Prügila on jäätmekäitluskoht, kus jäätmed ladestatakse maa peale või maa alla, kaasa arvatud jäätmekäitluskoht, kuhu jäätmetekitaja ladestab jäätmed tekkekohal (käitisesisene prügila), ja jäätmekäitluskoht, mida kasutatakse püsivalt jäätmete vaheladustamiseks vähemalt aasta vältel.

Prügila liigid sõltuvalt ladestatavate jäätmete omadustest on: ohtlike jäätmete prügila; tavajäätmeprügila; püsijäätmeprügila.

Prügila kavandatakse kohta, kus prügilast lähtuv keskkonnaoht ja keskkonnanäiringud on võimalikult väikesed. Prügila kavandatakse võimalikult pika kasutusega. Prügila kasutusiga on vähemalt 25 aastat.

Prügila rajatakse teistest ehitistest kaugusele, mis tagab, et prügilast lähtuvate keskkonnanäiringute mõju nendele ehitistele ja ehitiste kasutamisele oleks tühine. Vahemaa peab olema vähemalt 300 meetrit, kui ei ole selge, et keskkonnanäiringud oleksid tühised ka väiksema vahemaa korral. Prügila asukoha valikul juhendatakse muuhulgas:

- maa sihtotstarbest, planeeringust ja haldusjaotusest;
- riigi jäätmekavast;
- maa-ala geoloogilistest ja hüdrogeoloogilistest tingimustest, sealhulgas põhjavee reostundlikkusest tuleneva ohu suurusest;
- lennuohutusest tulenevatest nõuetest ning suurenenud ohust, mida tekitab prügila lennujaama läheduses;
- ohust, mida tekitab prügila põllumajandusmaade ja veekogude läheduses;
- prügila ja asustusala, eriti tiheasustusala vahemaast.

Jäätmehooldlaks loetakse iga ehitist või ala, mida kasutatakse tahkel, vedelal, lahuse või suspensiooni kujul olevate kaevandamisjäätmete kogumiseks või ladestamiseks:

- määramata ajaks A-kategooria jäätmehooldlates ja käesoleva seaduse §-s 421 nimetatud kaevandamisjäätmekavas kirjeldatud ohtlike jäätmete hooldlates;
- rohkem kui kuueks kuuks ootamatult tekkinud ohtlike jäätmete hooldlates;
- rohkem kui aastaks tavajäätmete, mis ei ole püsijäätmed, hooldlates;
- rohkem kui kolmeks aastaks saastumata pinnase, uuringute käigus tekkivate tavajäätmete, turba kaevandamisel, rikastamisel ja ladustamisel tekkivate jäätmete ning püsijäätmete hooldlates.

Keila linna jäätmehoolduseeskiri reguleerib jäätmehoolduse korraldust Keila linna haldusterritooriumil eesmärgiga vähendada jäätmeteket, suurendada tekkinud jäätmete kordus- või taaskasutust ja keskkonnaohutut kõrvaldamist.

1.17 Tuleohutusnõuded

Alus: *Tuleohutuse seadus* (RT I 2010, 24, 116; 01.03.2021);
Siseministri 30.03.2017 määrus nr 17, *Ehitisele esitatavad tuleohutusnõuded ja nõuded tuletõrje veevarustusele* (RT I, 04.04.2017, 14; 01.03.2021).

Tuleohutusnõue käesoleva seaduse tähenduses on tehniline norm või tegevuspiirang, mille eesmärk on tagada ehitise, seadme töö või isiku tegevuse tuleohutus ning tulekahju puhkemise korral evakuatsiooni ja päästetöö võimalikkus.

Isik on kohustatud:

- järgima tuleohutusnõudeid;
- kontrollima tema valduses oleva kinnisasja, ehitise, ruumi, seadme ja nende kasutamise ohutust ja nõuetekohasust;
- tagama küttesüsteemi, grillseade ja muude seadmete ja paigaldiste kasutamisel ning küttekoldevälise tule ja tuletöö tegemisel ohutuse inimese elule, varale ja keskkonnale;
- tagama ehitises nõutavate päästevahendite ja ehitises nõutavate käesoleva seaduse §-s 30 nimetatud tuleohutuspaigaldiste olemasolu ja korrashoiu;
- rakendama tulekahju tekkimist vältivaid meetmeid ning hoiduma tegevusest, mis võib põhjustada tulekahju;
- tagama ohutu evakuatsiooni;
- teavitama isikute elu ja tervist ähvardavast ohust ettevõtte või asutuse juhti ning Päästeametit;
- rakendama tulekahju leviku takistamiseks ja tulekahju kustutamiseks esmaseid meetmeid;
- teadma oma kohustusi tulekahju korral;
- tulekahju avastamisel teatama sellest viivitamata Euroopa ühtsel hädaabinumbril 112;
- abistama riiklikku järelevalvet teostavat ametiisikut igakülgset järelevalvet teostamisel ja tulekahju tekkepõhjuste väljaselgitamisel, säilitades põhjuste väljaselgitamiseni tulekahju tagajärjel tekkinud olukorra, kui see ei põhjusta edasisi kahjustusi;
- täitma riiklikku järelevalvet teostava ametiisiku ettekirjutusi tähtaegselt.

Ettevõtte või asutuse juht on kohustatud:

- korraldama töötajale või teenistujale (edaspidi töötaja) enne tööle asumist või töö vahetamist töökohale ja ametile vastava tuleohutuse koolituse ning vähemalt üks kord aastas töötajatele õppuse evakuatsiooni ja tulekahju korral tegutsemise kohta, kui käesolev kohustus tuleneb tuleohutuse seaduse § 6 lõikest 3;
- tutvustama töötajale tuleohutusnõudeid lähtuvalt tema töö iseloomust ja -kohast ning kontrollima nende täitmist;
- tagama töötajatele tuleohutuspaigaldiste ja päästevahendite kättesaadavus ja kasutamisoskus;
- teavitama töötajaid võimalikust tuleohust ning tulekahju vältimise meetmetest.

Kohaliku omavalitsuse üksus võib ehitusseadustikus sätestatud ehitus- või kasutusloa anda, kui Päästeamet on kooskõlastanud ehitusprojekti või kasutusloa andmise ehitise kohta, mille kohta on õigusaktiga kehtestatud tuleohutusnõuded.

Tuletöö on:

- gaaskeevitustöö;
- elekterkeevitustöö;
- ketaslõikuriga metalli lõikamine;
- bituumeni ja muu põlevmastiksi kuumutamine ja kasutamine;
- gaasleegi kasutamine;
- muu tegevus, mille käigus kasutatakse leeki, tekivad sädemed või temperatuur, mille mõjul võib süttida ümbritsev põlevmaterjal, tekitades sellega reaalse tuleohu.

Tuletöö tegemisel tuleb vältida tulekahju tekkimist ning kasutada meetmeid tulekahju tekkimise võimaluse vähendamiseks, tulekahju kiireks avastamiseks, tule leviku tõkestamiseks ja selle kiireks kustutamiseks.

Päästeamet määrab tuleohtliku aja ja piirkonna, kus metsa- ja muu taimestikuga ning turbapinnasega alal on keelatud:

- küttekoldevälise tule tegemine, välja arvatud selleks ettevalmistatud kohas;
- kuluheina ja roostiku põletamine;
- muu tegevus, mis võib põhjustada tulekahju.

Päästeamet määrab suure tuleohuga aja ja piirkonna, kus on metsas keelatud küttekoldevälise tule tegemine, grillseadme kasutamine, suitsetamine või võõras metsas viibimine.

Tuleohtliku ning suure tuleohuga aja alguse ja lõpu määramise korralduse teeb Päästeamet avalikult teatavaks ning see jõustub väljaandes Ametlikud Teadaanded avaldamisele järgneval päeval.

Põlevmaterjali ei tohi hoida ehitises, selle all või vahetus läheduses selliselt, et see põhjustaks tuleohu või raskendaks päästetööd.

Jäätmete hoiukoht peab paiknema põlevmaterjalist või süttiva pinnakihiga ehitisest või mis tahes tulepüsivusega ehitise välisseinas olevast ukse-, akna- või muust avast ohutus kauguses.

Ehitises võib hoida ja kasutada hoone kütmiseks mõeldud põlevvedelikku või tuleohtlikku gaasi või muud plahvatusohtlikku põlevmaterjali, kui nende hoidmisel või kasutamisel on täidetud ehitisele ettenähtud nõuded. Põlevmaterjali peab piiratud või tähistatud kinnisasjal, ehitises või ruumis paigutama vastavalt ohtlike ainete hoidmise ühtesobivusele. Põlevmaterjali ladustamine või mootorsõiduki või muude sõidukite parkimine ehitiste vahelise tuleohutuskaja alal ei tohi ehitistele tekitada täiendavat tuleohtu ega takistada päästetööd.

Laoplatsil peab põlevmaterjali paigutama sellisesse kohta ja sellises koguses, nagu on laohoone või -platsi plaanis määratud. Plaani peab panema välja laohoone või -platsi sissekäigu juurde nähtavale kohale. Tootmis- ja laohoones märgitakse läbikäigu piir ja materjali põrandale ladustamise koht hästi nähtava piirjoonega.

Tule levimist teisele ehitisele, välja arvatud piirdeaiale, postile ja muule sarnasele, peab vältima nõnda, et oleks tagatud inimese elu ja tervise, vara ja keskkonna ohutus.

Hoonetevaheline kuja peab olema vähemalt kaheksa meetrit. Kui hoonetevaheline kuja on vähem kui kaheksa meetrit, piiratakse tule levikut ehituslike abinõudega. Kuja nõuet rakendatakse ka rajatisele, kui rajatis võimaldab tulelevikut.

Hoonetevahelist kuja mõõdetakse üldjuhul välisseinast. Kui välisseinast on üle poole meetri pikkuseid eenduvaid põlevmaterjalist osi, mõõdetakse kuja selle osa välisservast.

Kuja arvestamisel võib ühe kinnistu piires lugeda üheks hooneks hoonete-kompleksi, kui sellised hooned on samast tuleohutusklassist. Kui selliste hoonete kogupindala on TP3-klassi hoonete puhul suurem kui 400 ruutmeetrit ning TP2- ja TP1-klassi hoonete puhul suurem kui 800 ruutmeetrit, siis peab tule levikut takistama ehituslike abinõudega.